

Cauza C-673/23

**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98
alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție**

Data depunerii:

13 noiembrie 2023

Instanța de trimitere:

Gerechtshof Amsterdam (Țările de Jos)

Data deciziei de trimitere:

19 septembrie 2023

Apelante:

Smurfit Kappa Europe BV
Smurfit International BV
Smurfit Kappa Italia SpA
DS Smith Italy BV
DS Smith plc
DS Smith Packaging Italia SpA
DS Smith Holding Italia SpA
Toscana Ondulati SpA

Intimate:

Unilever Europe BV
Unilever Supply Chain Company AG
Unilever Italy Holdings Srl

Obiectul procedurii principale

Apel împotriva unei hotărâri pronunțate de Rechtbank Amsterdam (Tribunalul din Amsterdam, Țările de Jos) prin care acesta s-a declarat competent să soluționeze acțiunile formulate împotriva părților care au sediul în afara Țărilor de Jos, într-o cauză legată de prejudicii cauzate de o înțelegere.

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Interpretarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.

Întrebările preliminare

Întrebarea 1a.

Există o legătură strânsă, în sensul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis, între:

i) pe de o parte, o acțiune împotriva unui pârât principal (denumit și „pârât-ancoră”) care nu este destinatarul unei decizii privind înțelegerile emisă de o autoritate națională de concurență, însă, în calitate de entitate despre care se susține că face parte din întreprindere în sensul dreptului european al concurenței (denumită în continuare „Întreprinderea”), este ținut responsabil în sens ascendent pentru încălcarea constatată a interdicției înțelegerilor, prevăzută de dreptul Uniunii și,

ii) pe de altă parte, o acțiune împotriva:

(A) unui copârât care este destinatarul acestei decizii și/sau

(B) unui copârât care nu este destinatarul deciziei și în privința căruia se susține că, în calitate de entitate juridică, acesta face parte dintr-o Întreprindere care în decizie este ținută responsabilă, din perspectiva dreptului public, pentru încălcarea interdicției înțelegerilor, prevăzută de dreptul Uniunii?

Este relevant, în acest context:

(a) dacă, pe durata înțelegerii, pârâtul-ancoră ținut responsabil în sens ascendent nu a făcut decât să dețină și să administreze participații;

(b) (în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 4a) dacă pârâtul-ancoră ținut responsabil în sens ascendent a fost implicat în producția, distribuția, vânzarea și/sau livrarea de produse care fac obiectul înțelegerii și/sau furnizarea de servicii care fac obiectul înțelegerii;

- (c) dacă pârâtul-ancoră locuiește sau nu în statul membru în care autoritatea națională de concurență a constatat o încălcare a interdicției înțelegerilor, prevăzută de dreptul Uniunii, (doar) pe piața națională;
- (d) dacă copârâtul, care este destinat al deciziei, este identificat în decizie ca
- (i) participant de facto la înțelegere - în sensul că a participat efectiv la acordul (acordurile) ilicit(e) și/sau practicile concertate constatate - sau
- (ii) entitate juridică ce face parte din Întreprinderea care este ținută responsabilă, din perspectiva dreptului public, pentru încălcarea interdicției înțelegerilor, prevăzută de dreptul Uniunii;
- (e) dacă copârâtul, care nu este destinat al deciziei, a produs, a distribuit, a vândut și/sau a livrat efectiv produse și/sau servicii care fac obiectul înțelegerii;
- (f) dacă pârâtul-ancoră și copârâtul fac parte sau nu din aceeași Întreprindere,
- (g) dacă reclamantele au cumpărat sau li s-au furnizat produse și/sau servicii, direct sau indirect, de la pârâtul-ancoră și/sau de la copârât?

Întrebarea 1b.

Pentru a răspunde la întrebarea 1a, este relevant dacă este sau nu previzibil că copârâtul respectiv va fi acționat în justiție în fața instanței acestui pârât-ancoră? În caz afirmativ, această previzibilitate reprezintă un criteriu separat pentru aplicarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis? Această previzibilitate este acordată, în principiu, în lumina Hotărârii Sumal din 6 octombrie 2021, C-882/19, ECLI:EU:C:2021:800? În ce măsură împrejurările menționate la întrebarea 1a literele (a)-(g) determină caracterul previzibil al faptului că copârâtul ar urma să fie acționat în justiție în fața instanței pârâtului-ancoră?

Întrebarea 2.

În stabilirea competenței, trebuie să se țină seama și de admisibilitatea acțiunii formulate împotriva pârâtului-ancoră? În caz afirmativ, este suficient pentru această evaluare faptul că nu se poate exclude a priori posibilitatea ca această acțiune să fie admisă?

Întrebarea 3.

Prezumția, acceptată în dreptul concurenței, a exercitării unei influențe decisive a societății-mamă (amendate) asupra activității economice a filialelor („prezumția Akzo”) trebuie sau poate să fie aplicată în cauzele (civile) legate de prejudicii cauzate de o înțelegere?

Întrebarea 4a.

În cazul aplicării articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis, mai mulți pârâți cu sediul în același stat membru pot fi (împreună) pârâți-ancoră?

Întrebarea 4b.

Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis indică în mod direct și imediat instanța competentă din punct de vedere teritorial, cu înlăturarea dreptului național?

Întrebarea 4c.

În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 4a (astfel încât un singur pârât poate fi pârât-ancoră) și al unui răspuns afirmativ la întrebarea 4b [astfel încât articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis indică în mod direct instanța competentă din punct de vedere teritorial, cu excluderea dreptului național]:

În cazul aplicării articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis, este posibil transferul intern al unei cauze la instanța de la domiciliul pârâtului din același stat membru?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”): articolul 101

Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles I bis”): articolul 4 alineatul (1), articolul 6 alineatul (1), articolul 7 punctele 1, 2 și 3, articolul 8 punctul 1, articolul 11 alineatul (1) litera (b)

Dispoziții naționale invocate

Codul de procedură civilă (denumit în continuare „Rv”): articolul 107, articolul 110, alineatele 1 și 3, articolul 209, articolul 612

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Această cauză privește stabilirea răspunderii solidare a apelantelor pentru prejudiciul cauzat de două încălcări separate ale articolului 101 TFUE, care au fost constatate într-o decizie din 17 iulie 2019 (denumită în continuare „decizia”) a autorității italiene de concurență (denumită în continuare „AGCM”). Decizia vizează o înțelegere pe piața plăcilor de carton din perioada 2 februarie 2004 - 30 martie 2017, în cadrul căreia au fost manipulate prețurile de vânzare ale cartonului ondulat și alte societăți au fost incitate să participe la încălcare. De asemenea, decizia vizează o înțelegere pe piața ambalajelor din perioada 7 septembrie 2005 - 30 martie 2017, constând într-un acord încheiat între cei mai importanți

producători de ambalaje din carton, în vederea denaturării concurenței (denumite în continuare, împreună, „înțelegerile”). Potrivit deciziei, înțelegerea pe piața ambalajelor a avut o funcție de sprijin în raport cu înțelegerea pe piața plăcilor de carton.

- 2 În decizia de trimitere au fost conexe două cauze. Primele trei apelante (prima procedură) sunt denumite împreună SK și alții și, separat, SK Europe, SK International și SK Italia. Celelalte cinci apelante (a doua procedură) sunt denumite împreună DS și alții și, separat, DS Italy, DS Plc, DS Packaging, DS Holding și Toscana. Intimatele din ambele proceduri sunt denumite împreună Unilever și alții și, separat, Unilever Europe, Unilever Supply Chain și Unilever Italy. SK Europe are sediul în Naarden, SK International, în Amsterdam, și DS Italy, în Rijswijk. Celelalte apelante au sediul în afara Țărilor de Jos.
- 3 Din 2017, Unilever Europe este în principal responsabilă pentru achiziția de materii prime și materiale de ambalaj pentru unitățile de producție europene ale Unilever, inclusiv cele din Italia. Anterior, această răspundere i-a revenit societății Unilever Supply Chain Company. În perioada inițială a înțelegerii, grupul Unilever a cumpărat ambalaje din carton ondulat și la nivel local, prin predecesorii legali ai Unilever Italy.
- 4 Unilever și alții solicită ca instanța să declare că SK și alții și DS și alții sunt răspunzătoare în solidar față de acestea pentru fapta ilicită reprezentată de participarea lor la înțelegeri. În plus, ele solicită ca SK și alții și DS și alții să fie obligate în solidar la plata unor despăgubiri, a căror valoare va fi stabilită într-o procedură ulterioară. Unilever și alții consideră că SK și alții și DS și alții sunt răspunzătoare pentru prejudiciu, în calitate de entități juridice care, în opinia Unilever și alții, fac parte din întreprinderile care au săvârșit, în sensul dreptului Uniunii în materie de concurență, încălcarea interdicției înțelegerilor, prevăzută de dreptul Uniunii, constatată în decizie.
- 5 SK și alții fac parte din grupul SK, care activează în sectorul materialelor de ambalaj din hârtie și carton. Societatea-mamă de cel mai înalt rang din grupul SK este societatea Smurfit Kappa Group PLC, cu sediul în Dublin, Irlanda, care nu este implicată în această procedură. SK International este o societate-mamă (intermediară) pentru activitățile grupului SK la nivel mondial. Ea este societatea-mamă care deține integral societatea SK Europe, care este societatea-mamă (intermediară) pentru activitățile grupului SK la nivel european. De la fuziunea SK Italia Holdings S.p.A cu SK Italia din anul 2018, SK Europe este societatea-mamă care deține integral societatea SK Italia, o societate operațională italiană care activează în producția și comercializarea plăcilor de carton și a materialelor de ambalaj din carton în Italia și deține trei fabrici în Italia.
- 6 DS și alții fac parte din grupul DS, care se ocupă cu producția și vânzarea de hârtie pentru carton ondulat, plăci din carton ondulat și ambalaje din carton ondulat. DS PLC este societatea de cel mai înalt grad din grupul DS. DS Holding și DS Italy sunt societăți holding. DS Italy deține 92 % din acțiunile Toscana.

Toscana se ocupă cu producția de carton ondulat și ambalaje din carton ondulat și deține două fabrici în Italia. DS Packaging a preluat SCA Packaging Italia S.p.A. în 2012 și activează în producția și vânzarea plăcilor din carton ondulat și a ambalajelor din carton ondulat.

- 7 SK Italia, DS Holding și Toscana sunt destinatarii ale deciziei. În decizie s-a stabilit că SK Italia și Toscana au participat la înțelegeri. DS Holding este, în decizie, ținută responsabilă în sens ascendent în calitate de societate-mamă (indirectă). Celelalte intimite nu sunt destinatarii ale deciziei.
- 8 În hotărârea atacată, Rechtbank (Tribunalul) s-a declarat competent să soluționeze acțiunile formulate împotriva pârâtelor cu sediul în afara Țărilor de Jos. În opinia Rechtbank (Tribunalul), există o legătură atât de strânsă între acțiunile formulate împotriva pârâtelor neerlandeze și cele formulate împotriva pârâtelor străine încât este oportună judecarea de către o singură instanță, pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile. SK și alții și DS și alții atacă în apel această hotărâre.
- 9 În dreptul neerlandez, competența este de ordine publică, prin urmare ea este evaluată din oficiu inclusiv în apel. În plus, competența internațională a Rechtbank Amsterdam (Tribunalul din Amsterdam) a fost contestată într-o cerere reconvențională de pârâtele stabilite în afara Țărilor de Jos. Dezbaterile dintre părți desfășurate până acum privesc numai competența Rechtbank Amsterdam (Tribunalul din Amsterdam) de a soluționa acțiunile formulate împotriva pârâtelor cu sediul în afara Țărilor de Jos.
- 10 Competența teritorială, adică întrebarea care instanță (de nivel echivalent) din Țările de Jos este competentă să soluționeze acțiunea, nu este un aspect de ordine publică. Competența teritorială este determinată, în principiu, de domiciliul pârâtului. Dintre pârâtele neerlandeze, numai SK International are sediul în arondismentul Amsterdam. Rechtbank (Tribunalul) s-a considerat competent din punct de vedere teritorial în temeiul articolului 107 Rv. Acesta prevede că, dacă o instanță este competentă cu privire la unul din pârâții implicați în comun în litigiu, respectiva instanță este competentă și cu privire la ceilalți pârâți, cu condiția ca între acțiunile formulate împotriva diferiților pârâți să existe o relație de așa natură încât motivele legate de eficiență să justifice o instrumentare împreună. De asemenea, pârâtele în cauză cu sediul în Țările de Jos nu au contestat competența teritorială a Rechtbank (Tribunalul). Decizia cu privire la competența teritorială nu poate face obiectul unui recurs (articolul 110, alineatul 3, Rv). Prin urmare, în temeiul dreptului procedural neerlandez, Gerechtshof (Curtea de Apel) trebuie să considere că Rechtbank Amsterdam (Tribunalul din Amsterdam) este competent din punct de vedere teritorial cu privire la toate intimitele cu sediul în Țările de Jos.
- 11 Pentru admisibilitatea acțiunilor formulate în cauza principală, este necesar în primul rând să fie dovedită răspunderea fiecăreia dintre intimite, pe care o invocă Unilever și alții. Unilever și alții urmăresc ca prejudiciul să fie estimat într-o

procedură de evaluare a situației prejudiciului (articolul 612 Rv). Aceasta este o procedură ulterioară separată, care potrivit dreptului neerlandez este o procedură uzuală, însă nu obligatorie. Pentru trimiterea cauzei la procedura de evaluare a situației prejudiciului pentru a determina prejudiciul în respectiva procedură ulterioară, este suficient să fie plauzibil că Unilever și alții au suferit un prejudiciu.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 12 Chestiunile de interpretare sunt corelate cu natura specifică a acestei cauze, o cauză legată de prejudicii cauzate de înțelegeri în urma unor încălcări pe piața italiană ale interdicției înțelegerilor, prevăzută de dreptul Uniunii, constatate de AGCM. Unele dintre întrebările adresate sunt relevante și pentru alte cauze legate de prejudicii cauzate de înțelegeri, aflate pe rol în Țările de Jos, de exemplu într-o altă cauză legată de prejudicii cauzate de înțelegeri în care Gerechtshof (Curtea de Apel) adresează astăzi, în parte, aceleași întrebări, și într-o cauză în care Hoge Raad (Curtea Supremă, Țările de Jos) a adresat întrebări la 26 iunie 2023 (C-393/23, Athenian Brewery și Heineken).

Întrebările 1a și 1b

- 13 În această cauză, Gerechtshof (Curtea de Apel) se confruntă cu puncte de vedere diferite cu privire la chestiunea dacă există sau poate exista o legătură strânsă în sensul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis între, pe de o parte, acțiunea formulată împotriva SK International și/sau a celorlalte intimatate cu sediul în Țările de Jos și, pe de altă parte, fiecare dintre acțiunile formulate împotriva intimatelor străine și dacă este relevant că, pentru intimata respectivă, este previzibil că este acționată în justiție în fața Rechtbank Amsterdam (Tribunalul din Amsterdam, Țările de Jos), instanța intimatatei-ancoră SK International.
- 14 Într-un punct de vedere, cel susținut de Unilever și alții, existența legăturii strânse reiese din faptul că acțiunile formulate împotriva SK International (și eventual cele formulate împotriva celorlalte intimatate cu sediul în Țările de Jos), pe de o parte, și acțiunile formulate împotriva intimatelor străine, pe de altă parte, se bazează pe răspunderea solidară pentru același prejudiciu, acestea fiind toate implicate în procedura judiciară în calitatea lor de entități care, în opinia Unilever și alții, fac parte din întreprinderile în privința cărora s-a constatat în decizie că s-au făcut vinovate de o încălcare unică și continuă a interdicției înțelegerilor, prevăzută de dreptul Uniunii. Acest punct de vedere este susținut de obiectivul despăgubirilor, și anume asigurarea aplicării eficiente a interdicției înțelegerilor, prevăzută de dreptul Uniunii (a se vedea Hotărârea din 6 octombrie 2021, Sumal, C-882/19, EU:C:2021:800, punctul 67).
- 15 Există, în schimb, și un punct de vedere potrivit căruia, într-un astfel de caz, numai un destinatar al deciziei sau chiar numai o entitate care a săvârșit efectiv

încălcări ale dreptului concurenței poate acționa ca pârât-ancoră. Răspunderea în sens ascendent și/sau descendent a entităților care fac parte din întreprindere și care nu au fost ele însele implicate în încălcare nu justifică, potrivit acestui punct de vedere, posibilitatea ca o astfel de entitate (nemenționată în decizie) să fie pârât-ancoră. Buna administrare a justiției nu ar beneficia de pe urma unui grup extins de potențiali pârâți-ancoră. Acest lucru ar însemna neutralizarea normei principale prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis și ar conduce la aplicarea imprevizibilă a normelor în materie de competență și la un forum shopping nedorit, deoarece într-un astfel de caz instanțele din (aproape) toate statele membre pot fi competente. Acest lucru este în contradicție cu cerința previzibilității, obiectivul potrivit căruia normele în materie de competență trebuie să fie în mare măsură previzibile, și cu premisa că normele speciale în materie de competență, precum articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis, trebuie limitate la un număr redus de cazuri, interpretate în mod strict și definite în mod clar. În special acțiunile formulate împotriva unei entități nemenționate în decizie, care este ținută responsabilă în sens ascendent, și împotriva unei entități care în decizie este ținută, de asemenea, responsabilă numai în sens ascendent, ca parte din întreprindere, sunt, potrivit acestui punct de vedere, prea îndepărtate unele de altele pentru a putea respecta cerința unei legături strânse, cel puțin dacă este vorba despre acțiuni formulate împotriva entităților care nu fac parte din aceeași întreprindere. Potrivit acestui punct de vedere, articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis poate crea competență numai dacă pentru intimat este previzibil că acțiunile formulate împotriva lor pot fi introduse la instanța pârâtului-ancoră. Acest lucru nu este valabil în cazul unor entități îndepărtate unele de altele, din întreprinderi diferite.

- 16 În opinia *Gerechtshof (Curtea de Apel)*, excluderea a priori a entităților cu care poate exista o legătură strânsă și/sau care pot fi pârâți-ancoră nu corespunde obiectivului de aplicare eficientă a interdicției înțelegerilor, prevăzută de dreptul Uniunii. Este justificabil că acțiunile care sunt introduse, în urma unei încălcări unice și continue a interdicției înțelegerilor, prevăzută de dreptul Uniunii, împotriva unor intimat identificate în mod direct de dreptul Uniunii ca entități responsabile vizează de fapt și de drept aceeași situație, cu condiția ca pentru aceste intimat să fi fost previzibil că vor fi acționate în justiție în fața instanței de la domiciliul intimatului-ancoră. Pentru previzibilitate, poate fi relevant faptul că încălcarea interdicției înțelegerilor, prevăzută de dreptul Uniunii poate conduce la acțiuni în despăgubire ale multor reclamânți împotriva multor entități identificate în mod direct de dreptul Uniunii ca fiind responsabile. Cu toate acestea, faptele și împrejurările concrete ale unei anumite cauze pot implica faptul că legătura dintre acțiunea formulată împotriva pârâtului-ancoră și acțiunea formulată împotriva unui anumit pârât este atât de îndepărtată încât lipsește legătura strânsă necesară în sensul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis. În aceste cazuri, nu se poate susține că există un risc de hotărâri ireconciliabile dacă acțiunile formulate împotriva diferiților pârâți nu sunt examinate de aceeași instanță. Astfel, previzibilitatea acționează ca un mecanism de corecție atunci când se stabilește dacă este vorba despre aceeași situație de fapt și de drept. Această interpretare este conformă cu Hotărârea din 21 mai 2015, *CDC Hydrogen*

Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335), este compatibilă cu obiectivul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis (buna administrare a justiției), contribuie la aplicarea eficientă și efectivă a dreptului Uniunii în materie de concurență și este adaptată la lipsa ierarhiei dintre acțiuni și la lipsa cerințelor suplimentare față de pârâțul-ancoră în cazul aplicării articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis.

Întrebarea 2

- 17 *Gerechthof* (Curtea de Apel) se confruntă cu două puncte de vedere diferite cu privire la relevanța admisibilității acțiunilor formulate împotriva pârâțului-ancoră în cazul aplicării articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis, ambele fiind urmate în practica judiciară neerlandeză.
- 18 Într-un punct de vedere, admisibilitatea acțiunilor trebuie evaluată numai în cauza principală. În cadrul acestei viziuni, introducerea, în pofida evidenței, a unei acțiuni împotriva unui pârât-ancoră care din start nu are șanse de a fi admisă poate constitui un abuz de drept.
- 19 În cadrul celeilalte viziuni, trebuie deja să se verifice, atunci când se evaluează competența internațională, dacă sunt introduse acțiuni suficient de argumentate din punct de vedere factual și juridic, mai ales în ceea ce privește acțiunea formulată împotriva pârâțului-ancoră, iar articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis nu poate fi aplicat în cazul unei argumentări insuficiente. În acest scop se face trimitere la Hotărârea din 28 ianuarie 2015, *Kolassa*, C-375/13, EU:C:2015:37, punctul 61, și la Hotărârea din 16 iunie 2016, *Universal Music International Holding*, C-12/15, EU:C:2016:449, punctul 44. În aceste hotărâri, Curtea a statuat că verificarea competenței nu trebuie să se limiteze la susținerile reclamantului. Trebuie să se țină cont și de datele disponibile cu privire la raportul juridic real care există între părți și de susținerile pârâțului. Potrivit acestui punct de vedere, articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis poate fi aplicat numai dacă în prealabil, deci fără o dezbatere între părți pe fond, o analiză factuală suplimentară sau o administrare de probe, este deja suficient de plauzibil că acțiunea formulată împotriva pârâțului-ancoră este admisibilă.
- 20 Pot exista îndoieli rezonabile cu privire la chestiunea punctului de vedere corect. În concluziile sale prezentate în cauza *Freeport*, C-98/06, EU:C:2007:302, punctul 70, avocatul general Mengozzi a considerat că analiza privind riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile este susceptibilă să determine și o evaluare a probabilității de admitere a cererii intentate împotriva pârâțului domiciliat în statul membru al instanței sesizate. Cu toate acestea, susține domnul Mengozzi, o astfel de alternativă nu ar avea o relevanță practică concretă în scopul excluderii riscului pronunțării unor hotărâri ireconciliabile decât în ipoteza în care acțiunea respectivă apare ca fiind vădit inadmisibilă sau nefondată. Pe de altă parte, în Hotărârea din 13 iulie 2006, *Reisch Montage*, C-103/05, EU:C:2006:471, punctul 31, Curtea a statuat că, în împrejurările respectivei cauze, putea fi invocat articolul

6 punctul 1 din Regulamentul Bruxelles I bis în cadrul unei acțiuni introduse într-un stat membru împotriva unui pârât domiciliat în acel stat și a unui copârât domiciliat într-un alt stat membru, deși această acțiune a fost considerată, potrivit dreptului național, încă de la momentul introducerii sale, inadmisibilă în ceea ce îl privește pe primul pârât. Acest lucru nu exclude faptul că introducerea, în pofida evidenței, a unei acțiuni împotriva unui pârât-ancoră care din start nu are șanse de a fi admisă poate conduce la un abuz de drept.

Întrebarea 3

- 21 Această întrebare este relevantă numai dacă admisibilitatea acțiunii formulate împotriva pârâtului-ancoră este relevantă în cadrul evaluării competenței. În cazul în care la evaluarea competenței numai introducerea, în pofida evidenței, a unei acțiuni formulate împotriva unui pârât-ancoră care din start nu are șanse de a fi admisă poate conduce la un abuz de drept și, odată cu acesta, la constatarea necompetenței, trebuie să se răspundă la aceste întrebări (dacă nu se poate vorbi despre abuz) în cauza principală.
- 22 Întrebarea 3 se referă la „prezumția Akzo”, prezumția relativă potrivit căreia o societate-mamă care deține (aproape) 100 % din capitalul filialei sale care a săvârșit o încălcare a normelor din dreptul Uniunii în materie de concurență exercită o influență decisivă asupra comportamentului filialei sale (a se vedea Hotărârea din 10 septembrie 2009, Akzo Nobel și alții/Comisia, C-97/08 P, EU:C:2009:536, punctul 60 și jurisprudența menționată în aceasta). Această prezumție este valabilă și în cazul în care o societate-mamă deține toate drepturile de vot asociate acțiunilor filialei sale (a se vedea Hotărârea din 27 ianuarie 2021, The Goldman Sachs Group/Comisia, C-595/18 P, EU:C:2021:73, punctul 35) și se aplică, de asemenea, în privința unei societăți-mamă cu control indirect printr-un holding intermediar (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 27 septembrie 2012, Shell Petroleum și alții/Comisia, T-343/06, EU:T:2012:478, punctul 52) și a unei societăți-mamă care este o societate holding neoperațională fără activitate economică (a se vedea Hotărârile din 20 ianuarie 2011, General Química și alții/Comisia, C-90/09 P, EU:C:2011:21, punctele 86-88, și 11 iulie 2013, Comisia/Stichting Administratiekantor Portielje, C-440/11 P, EU:C:2013:514, punctele 42-44). Presumția Akzo a fost dezvoltată în cadrul aplicării în dreptul public a legislației Uniunii în materie de concurență. Pot exista îndoieli rezonabile cu privire la aplicarea prezumției Akzo în cauzele civile legate de prejudicii cauzate de înțelegeri.
- 23 O abordare subliniază că noțiunea de întreprindere în contextul dreptului concurenței trebuie interpretată în același mod în sfera publică și privată și că considerațiile pe care se bazează aplicarea prezumției Akzo în aplicarea în dreptul public a legislației Uniunii în materie de concurență sunt, de asemenea, valabile pentru aplicarea în dreptul privat.
- 24 Există, în schimb, și un punct de vedere potrivit căruia prezumția Akzo este numai o prezumție probatorie procedurală în favoarea Comisiei și a autorităților

naționale din domeniul concurenței din procedurile administrative. Potrivit acestui punct de vedere, normele naționale în materie de procedură și de probe nu sunt înlăturate de Hotărârea Sumal și de Hotărârea din 14 martie 2019, Skanska Industrial Solutions și alții, C-724/17, EU:C:2019:204, și nici nu se poate deduce din aceste hotărâri că această normă administrativă procedurală este aplicabilă pentru fiecare caz în parte în procedurile de răspundere civilă. În acest context, se consideră relevant faptul că prezumția Akzo nu este prezentată la punctul 43 din Hotărârea Sumal ca fiind un aspect al răspunderii (în dreptul civil).

Întrebările 4a-4c

Întrebarea 4a

- 25 Potrivit Unilever și alții, pentru aplicabilitatea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis este suficient ca acțiunile formulate împotriva intimatelor străine să aibă o legătură strânsă, în sensul acestei dispoziții, cu una din acțiunile formulate împotriva intimatelor neerlandeze, chiar dacă această intimată (aceste intimatate) are (au) sediul într-un alt arondisment decât cel al instanței unde este introdusă acțiunea. Există, în schimb, o abordare potrivit căreia doar un pârât care are sediul în raza de competență a instanței sesizate poate acționa ca pârât-ancoră. Ambele abordări pot fi identificate în practica judiciară neerlandeză.
- 26 Gerechtshof (Curtea de Apel) notează că textul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis pare să indice că doar un pârât poate fi pârât-ancoră. Dacă este necesar ca acțiunile formulate împotriva tuturor cointimatelor să aibă legătura strânsă menționată cu acțiunea formulată împotriva SK International, acesta este un standard mult mai strict decât cel aplicat în cazul în care este suficientă o legătură cu acțiunea formulată împotriva uneia dintre celelalte intimatate care au sediul în Țările de Jos [însă nu în raza de competență a Rechtbank Amsterdam (Tribunalul Amsterdam)]. Așa cum s-a menționat la punctul 10, în prezenta cauză Gerechtshof (Curtea de Apel) trebuie să pornească de la premisa că este competentă cu privire la toate intimatatele care au sediul în Țările de Jos.

Întrebarea 4b

- 27 Întrucât este posibil ca SK International să nu poată fi intimată-ancoră, însă una dintre celelalte intimatate neerlandeze ar putea fi, este important dacă articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis acordă, în mod direct și poate chiar exclusiv, nu doar competența internațională, ci și competența teritorială, cu excluderea normelor naționale privind competența teritorială. Modul de redactare a articolului 8 punctul 1 din Regulamentul Bruxelles I bis indică acest lucru. Această funcție dublă a fost deja asumată pentru articolul 7 partea introductivă și punctele 1 și 2 și articolul 11 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul Bruxelles I bis, care au un mod de redactare similar cu cel al articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis (a se vedea Hotărârea din 15 iulie 2012, Volvo și

alții, C-30/20, punctul 33, Hotărârea din 3 mai 2007, Color Drack, C-386/05, EU:C:2007:262, punctul 30, și Hotărârea din 30 iunie 2022, Allianz Elementar Versicherung, C-652/20, EU:C:2022:514). Întrebarea 4b urmărește să înlăture îndoielile cu privire la acest lucru, întrucât întrebarea 4c pornește de la premisa acestei funcții duble.

Întrebarea 4c

- 28 Întrebarea 4c este adresată în ipoteza în care nu SK International poate fi intimată-ancoră, ci una din celelalte intimate neerlandeze. În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 4a (astfel încât o singură intimată poate fi intimată-ancoră) și al unui răspuns afirmativ la întrebarea 4b [astfel încât articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis indică în mod direct instanța competentă din punct de vedere teritorial], se pune întrebarea dacă articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis permite transferul cauzei la instanța de la domiciliul unei alte intimate din același stat membru. În această situație (fără o legătură strânsă cu acțiunea formulată împotriva intimatei-ancoră, ci cu o acțiune formulată împotriva unei alte intimate din același stat membru), în condițiile imposibilității unui transfer intern, acțiunea va trebui să fie introdusă din nou la instanța de la domiciliul acestei alte intimate din același stat membru. Acest lucru conduce la o nouă procedură, în care competența internațională va trebui evaluată din nou din oficiu. Posibilitatea unui transfer intern al cauzei (de la o instanță neerlandeză către alta, cu continuarea procedurii în faza în care se află) este în beneficiul economiei procedurale și al eficienței. Prin urmare, Gerechtshof (Curtea de Apel) consideră că trebuie să fie posibilă o interpretare a articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I bis care permite un astfel de transfer intern al cauzei.